

Frëdagen den 18 februari

Ny prognos förutspår: Fler barn i centrum

Lunds stadskärna, som länge haft en sned befolksnïngssamman-sättning kommer snart att bli mera lik staden och kommunen i övrigt, förmodas det i en alldeles färsk rapport från socialförvaltningen. Men den »normaliseringen» kommer att öka vissa problem och konflikter efter vad man kan direkt och indirekt utläsa.

Vad det handlar om är konsekvenserna av stadsförnyelsen och stadscentrums ökade attraktivitet. Under åttitalet kommer det troligen att byggas fler bostäder än under de föregående tjugo åren i Lunds stadskärna — eller »centrala Lund» som man säger för att utom den centrala kärnan infoga bebyggelsen upp till Kung Oscars väg och ner till Harlösbanan. In flyttar många unga familjer och därmed många hushåll med barn.

Det är en utveckling som delvis tycks ta de kommunala planerna på sängen. Rapporten visar att både den allmänna befolkningsprognosen och särskilt prognosen över antalet småbarn varit alltför låg. Dessutom utgår rapporten från nu kända bostadsbyggnadsplaner i centrala Lund. Blir det ännu fler nybyggnader, vilket är troligt eftersom efterfrågan på centrala lägenheter är stark, kommer invånarna och

barnen att bli ännu fler.

Rapporten — den första i en rad av stadsdelsbeskrivningar som socialförvaltningen ska göra över Lund — visar klart att barnomsorgsplatserna i stadskärnan inte alls kommer att räcka till, inte minst därför att det är så svårt att rekrytera kommunala dagbarnvårdare mitt inne i stan. Skolan tillhör ju en annan förvaltning och berörs bara indirekt, men det verkar alldeles klart att t. ex. antalet småskoleplatser inte alls kommer att räcka. Den farliga biltrafiken i stadskärnan ställer ju särskilda krav på skolvägarna.

Men bra är det att det blir mera liv och barn i stadskärnan. Och det kan bli spännande konflikter med politisk potential. Det bör t. ex. inte råda någon tvekan om på vems sida Vpk kommer att stå i striden mellan barnen och privatbilisterna.

Barnstugornas personaltäthet ner?

Socialnämndens arbetsutskott beslöt under 1982 att uppdra åt socialförvaltningen att genomföra en översyn av personaltätheten vid kommunens barnstugor. Syftet är att nå fram till samma personaltäthet vid alla barnstugor.

Vpk har fått veta, att översynen är tänkt att bli vägledande inför arbetet med budgeten för år 1984. Det innebär bl a att vissa barnstugor kan räkna med ytterligare sänkt personaltäthet under 1984.

På barnstugorna har reaktionerna varit negativa. Ett flertal skrivelser från personal och föräldrar har redovisats för nämnden. Vpk menar att alla kommunens barnstugor bör hålla samma standard i fråga om personaltäthet, gruppstorlek, lokaler och utemiljö. 1977 begärde Vpk, och fick till stånd, en utredning med detta syfte. Resultatet blev bl a principbeslut om personalförstärkningar så att alla daghem skulle nå upp till kommunens mål (tre anställda i småbarnsgrupp, en anställd per fem barn i övriga grupper). Också reduceringar av de största barngrupperna samt vissa miljöförbättringar genomfördes. Under de senaste åren har dock utvecklingen gått i mot-

satt riktning. Målen för personaltätheten uppnåddes för nästan alla barnstugor, innan nämnden plötsligt ändrade inställning och fattade beslut om sänkt personaltäthet och minskad vikariatäckning.

När socialnämndens AU i fjor gav direktiv till den nu pågående översynen fanns det flertal för de borgerliga partierna i nämnden. Idag är majoritetsförhållandena mer osäkra. Detta kommer att skapa osäkerhet inför årets budgetarbete.

I en skrivelse till socialnämnden har därför Vpk begärt att nämnden tar upp frågan om vilka direktiv som skall gälla. Målen för översynen bör enligt Vpk vara:

1. Samma personaltäthet vid alla barnstugor.
2. Tre anställda i småbarnsgrupp och en anställd per fem barn i övriga grupper.
3. Ingen sänkning av personaltätheten vid någon barnstuga.

För kvinnor i Skåne: Vpk startar kvinnopatrull

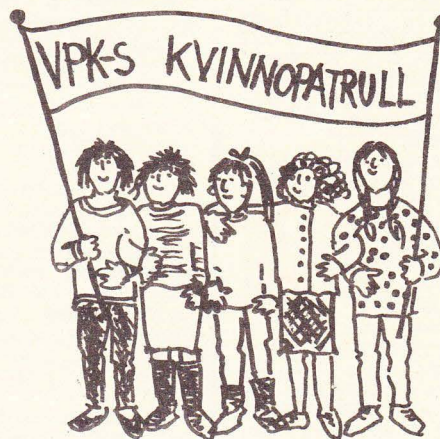
Nu ska vi göra något tillsammans. Vi tänker oss en kvinnopatrull, som besöker orter runt om i distriktet och där för ut Vpks politik med särskild tonvikt på kvinnopolitiken. Idén har vi fått från Vpk Värmland, där kvinnorna gjorde en lyckad turné före valet. Vpk för ju en politik också mellan valen. Det vill vi visa.

För att kunna genomföra detta behövs många kvinnor. Först och främst en mindre kärntrupp, som håller i trådarna och organiserar det hela. De innersta kärnorna som går ut med det här uppropet bor i Lund, och vi tror att det är bra att också resten av kärntruppen bor i Lund eller dess omnejd för att det ska vara lätt att träffas. Så om du känner att du vill ta ett rejält tag för och med kvinnor i Skåne så hör av dig!

Därutöver behöver vi vara många fler som hjälper till med

varjehanda. Du kan bidra med följande: Skriva appelltal, virka dukar, sticka, baka bullar, hålla appelltal, ordna lotteri, sjunga och spela, trycka tröjor, göra affischer, spela gatuteater, läsa och/eller skriva dikter, köra buss, koka kaffe, göra banderoller och vimplar och komma med idéer.

Vi hoppas att många vill vara med. Vi är Eva Brulin 046/12 90 40 och Iris Nilsson 046/11 85 91, för Vpk Skånes kvinnopolitiska utskott.

Ryde höll ställningarna, gynnade Vpk

När fastighetsnämnden hade möte i måndags, satt David Edger-ton på Lennart Rydes plats.

Orsaken till detta är, att det mot Vpks vilja drivits igenom, att man får gå in som suppleant för andra partier, om deras suppleanter inte räcker till. Detta skedde i måndags och David E (Vpk), som »gammal suppleant», ersatte Lennart R (m).

En direkt följd av detta blev, att man beslöt att inte sälja en fastighet vid Nygatan, som borgarna och miljöpartiet velat sälja.

Som kommunens representant i de gamla socionomhusets bostads-

rättsförening har Lennart R uppenbarligen misskött sig och bl.a. godkänt ett för föreningen ofördelaktigt avtal. När det nu blev fråga om att välja representant till en annan bostadsrättsförening fick Per Lundgren (s) och Lennart R vardera 5 röster och David E 3. Men lotten avgjorde till Rydes fördel.

4 - 5 ärenden gick igenom som inte annars skulle gjort det. Bara en skriftlig reservation lämnades denna gång.

Folkhem åt alla

Det finns ett par tusen forskningsstuderande i Sverige. En forskningsstuderande är en person som har genomgått en grundutbildning (t ex tagit en fil. kand. eller civilingenjörsexamen) och som sedan fortsätter att arbeta vid högskolan för att efter några år (4 eller fler) disputerar. Av tradition har försörjningsmöjligheterna varit usla för de forskningsstuderande. Vanligast är att man undervisar som assistent eller att man har sk utbildningsbidrag. På många institutioner räcker inte antalet tjänster och utbildningsbidrag och tjänsterna delas, i bland i mycket små delar. Denna underbetalning – de forskarstuderande ligger i genomsnitt långt under medelinkomsten i Sverige – leder naturligtvis till problem med forskarutbildningen. De som tvingas extraknäcka kan naturligtvis inte ägna lika mycket tid åt sitt forskningsprojekt med följd att tiden till disputationen kan bli orimligt lång.

Statsmakterna har länge skjutit detta problem framför sig. Att doktoranderna är underbetalda sparar staten pengar på, dels genom det låga antalet tjänster som sådana, dels genom att en stor del av försörjningen klassas som bidrag, och bidrag är som bekant inte pensionsberättigande, sjukpenningberättigande eller ger någon annan social trygghet. Där emot är de skattepliktiga. Endast på några håll är situationen ljusare (t ex teknisk fakultet), men det beror bara på krassa marknads-krafter – institutionerna konkurrerar ju med en stark arbetsmarknad med relativt höga löner om civilingenjörerna.

I juli kommer försörjningen av doktoranderna att läggas om. Alla ska i princip ha utbildningsbidrag eventuellt kompletterade med viss arvoderad undervisning. Det totala antalet utbildningsbidrag plus tjänster ökar något. Dock inte på långa vägar så att det räcker till alla doktorander. Det är bra att doktorandförsörjningen förenhetligas.

Två saker är dock inte bra. Det ena är att man inte får glömma de doktorander som lämnats i sticket av det gamla systemet, övergångsbestämmelser alltså. Det andra är att huvudprincipen för doktorandfinansiering måste vara lön, inte bidrag. Lön som berättigar till sociala förmåner, något som borde vara en rättighet för alla!

Prejudicerande nämndbeslut?

Biblioteksnämnden har givit chefen tjänstledighet med lön för att vederbörande i samband med en privat resa till USA tänker besöka några bibliotek. Det är ju väntligt av nämnden att under dessa magra år tänka på personalens internationella orientering, frågan är bara om detta är en förmån som i fortsättningen även tillkommer övrig personal. Är svaret ja, så blir det en dyr historia, är svaret nej, är det en upprörande särbehandling som ägt rum.

Hörjels höjder

Nej, det är inte brösttonerna som ligger närmast till hands när man ska kommentera universitetets, kommunens och länsstyrelsens kohandel kring den s. k. forskarby som de nu driver igenom på Pälssjö ängar. Det slående är det Grönköpingsmässiga över det hela, förmågan att komma på idéer tio år för sent och presentera dåliga lösningar som om de var ett under av djärvhet och framsynthet.

Visst tryck

I Lund finns ett universitet. Inget av världens eller landets mera framstående säger folk som brukar kunna bedöma sånt, men ändå. Kunskap är guld värt i en tid som karaktäriseras av att information är den viktigaste förutsättningen för industriell utveckling. Lunds kommun sitter alltså med stora triumf på hand och är sedan länge den enda riktigt expansiva kommunen i det här landskapet. Det märks tyvärr inte i arbetslöshetssiffrorna – där köaf som vanligt arbetarklassens barn, som denna borgerligt styrda kommun inte har råd att ge utbildning och som nu inte kan få de vanliga servicejobben inom den krympande offentliga sektorn. Men trycket märks på andra sätt, det märks på matpriserna i den här stan, det märks på bostadsbristen och på villapriserna, det märks på butiks- hyror och restaurangetableringar.

Nåväl, denna Lunds kommun förklarar nu efter att ha krupit upp i knät på Draco, som vill bygga en sportanläggning/spekulera i mark, och på LM Ericsson som vill ha en utvecklingsavdelning för radiotelefoner och militärelektronik, att nu ska det bli ett "Silicon Valley" på åkern utanför Tuna. Det finns idag inte det yngligaste bygdeuniversitet i det här landet som inte förklarar att de har ett Silicon Valley utanför husknuten allt under antydande att deras datakunnande är av världsklass. Dessvärre gör många det med större rätt än Lund.

Gnosjöanda

Och vad är Silicon Valley? Jo, en remsa mark i Santa Clara County, sådär en sju åtta mil innanför San Francisco, med början strax efter Palo Alto och sen längs väg 101 fram till San Jose. Det utmärkande här är en entreprenöranda, en företagskultur, en industriell rörlighet vars närmsta motsvarighet i Sverige man hittar i Gnosjö och Anderstorp.

OK, det är inte tvättklämmor och rättfällor det rör sig om (det är det förresten inte i Småland heller) utan mikroelektronik, LSI-kretsar och programvara, och småföretagarna som efterhand har blivit storföretagare har sina Ph D's från ställen som Stanford och MIT. EGIL-folket är något åt det hållet, det är sant, men att komma dragandes med ämbetsverk som Ericsson och Perstorp AB är verkligen något helt annat. Kjell Dahlström och Thomas Schlyter verkar ha fattat vad det hela rör sig om, men såna extremister kan ju inte en anständig kommun lyssna på. Lund visar i stället sin vanliga kommunala flatthet inför storföretagen. Då passar det att slå sig samman med länsstyrelsen och vända upp och ner på en stadsplan – är det i Värpinge de tusen geniala forskarna ska bo?

Jag påstår inte att sådana planfrågor är lätta, men den här sor-

tens trendiga och brådstörtade beslut brukar bli dåliga. Mitt tips till beslutsfattarna är: använd er av Lunds universitet (det gör t ex Sjöbo), på universitetet finns folk som kan tala om skillnaden mellan sken och verklighet i stadsplaner förr och nu, där finns ekonomer och sociologer och forskningspolitiskt kunniga som skulle kunna ha något att säga om en politik som tar till vara på Lunds förutsättningar. Läs t ex den i staden utkomna avhandlingen "Corporate Culture for Innovation", som handlar om sånt här, skriven av en företagsekonom, inget marxistiskt eller farligt alls.

Dementi

Jag vill härmed i viss mån ta tillbaka vad som stod här i spalten häromveckan om att landshövding Hörjel skulle ha varit en så bra handbollsspelare. Hyggelig, men knappast mer, säger folk som vet. Vad som däremot är fullständigt sant är att landshövdingens medarbetare redan för ett år sedan vände sig till tekniska fakulteten och antydde att ett hedersdoktorat skulle tas mycket väl upp. En viss munter förvåning spred sig, men nu har det tydligt gått att fixa. Mitt bekymmer gäller nu närmast samhällsvetarna – hur länge ska Olof Wahlgren behöva vänta?

Ocensurerat

Ja, en lokalpolitisk krönikör i Lund saknar verkligen inte material. Såg ni Britta Collbergs suveräna reportage om musikhuset och mejeriet i Arbetet i måndags? Jag har länge häcklat Arbetet för deras lundasadior, men om det här bådär andra tider ska jag gärna byta upp mig från den Sydsvenska där lundafolket ständigt stryker etablissemanget medhårs.

Reportern verkar rent av ha en äsikt och hon låter de intervjuades yttranden stå i svart på vitt utan det i branschen vanliga filtret av samförstånd och självcensur. – Jo, visst finns det pengar på bevarandekontot. säger fastighetschefen Linder, men de tänker vi använda till helt andra saker än såna här gamla hus. Jaså, fönstren är sönderslagna, det hade vi inte en aning om, ja då får vi väl spika igen dem. – Jaså, huset förfaller, det visste jag inte, säger Per Lundgren, (s), andre vice ordf. i fastighetsnämnden, jag som cyklar förbi var dag. Det är ju bestämt att det ska rivas, jaså är det inte, det trodde jag. Pengar till att hålla huset i stand, nja, det är tveksamt. Men man ska kanske inte direkt medverka till att det förstörs, tycker Per. Men är det inte ett dubbelspel ni bedriver, frågar reportern, socialdemokraterna motiverar ju om en utredning för att göra det till ett musikhus. – Jo, säger Per, det är det, men den motionen är inte så allvarligt menad.

På vakt i norr

Jag grips av nytt hopp om det politiska reportaget i Lund. Det som saknas är intervjun med den politiskt mest ansvarige, som är på repövning. Det är där jag har tagit vid. Fastighetsnämndens ordförande, kaptenens i intendenturkårens reserv, RNO, VSOP, fil.kand. Lennart Ryde nådde jag per fälttelefon i de understa kasematterna i Bodens fästning, där han just nu räknar kalsonger: –536562, 536564... ja redaktörn tycker kanske det är egendomligt med bara jämna tal, men det är så här i det sms militära att vi har gått över till data, vi räknar kalsongbenen och sen för vi in det på vår stora elektronkulram MAJA som står här bredvid och så gör vi bara delat med två och så är det klart. I nästa vecka ska vi borsta av knäckebrödet. – Mejeriet, Rune Linder, nej vet redaktören, en svensk tiger. Förresten, fienden lyssnar, ring av!

Lucifer

Kulturfientlig fullmäktigeordförande

En lundabo som äger fastigheter litet här och där är kommunfullmäktiges ordförande, boktryckaren Per-Håkan Ohlsson. Vid Bantorget äger han en fastighet mellan Fiskaregatorna. Nu har stadsarkitektkontoret gjort ett förslag till stadsplan för kvarteret, där man i allt väsentligt bevarar de befintliga husen. De enda nytilskotten blir två bostadshus som ska ersätta små skjul i Stora Fiskaregatan.

Men denna stadsplan faller inte boktryckaren Ohlsson på läppen. För att värna om stadens miljöer har man i planförslaget kulturmärkt två av hans hus med bokstaven q.

Boktryckaren vill nu att q-märkningen ska tas bort! Ty annars kan han inte få bygga vad han vill på tomt. Som alla andra fastighetshajar är han ute efter att kontoriserar eller bygga ut för att få större avkastning eller vinst på fastigheten. Dessutom påstår sig boktryckaren successivt rusta upp sina fastigheter. Det är väl ändå en sanning med modifikation, ty även om han nyligen målat sina kulliser vid Tomegapsgatan, så är det ju allmänt känt att bakom skalet står de ökända små husen och förfaller.

Byggnadsnämnden den 14/2 lät sig dock ännu inte bevakas av Hr. Ohlssons önskemål. Vi får väl se hur det går i fortsättningen...

Debattpjäs på Stadsteatern

I fredags och lördags gästspelade Helsingborgs stadsteater på stadsteatern i Lund: man gav Läkare av Rolf Hochhuth. Pjäsen är en illustration av de företeelser som präglar läkemedelsdebatten i författarens hemland Västtyskland, men också i Sverige.

Några huvudteman för denna debatt är människoförsök (huvudsakligen i V-tyskland) dvs. att olika mediciner eller behandlingsmetoder utprövas på människor mer eller mindre utan att de vet om det och i bland till men för deras deras tillfrisknande, handeln med psykofarmaka och deras föreskrivning (rutinmässig medicinering med (i bland) vanbildande psykofarmaka är vanligare än man vill tro), mer eller mindre olämpliga kontakter mellan enskilda läkare och läkemedelsindustrin (från en enkel endast lätt komprometterande gåva till stora och grovt illegala utfor), biverkningar som inte utforsks tillräckligt och slutligen läkemedelsindustrins affärsmoral, i synnerhet i u-länderna där myndighetskontrollen är svag eller obefintlig.

Huvudpersonerna i pjäsen är läkare. Allmänpraktiserande, forskande och anställda i läkemedelsindustrin. Delvis sätter de själva etiken åt sidan, delvis blir de också lidande av sånt handlande. Bl a har en av huvudpersonerna utfört farliga ingrepp på en svårt skadad patient, (enbart i forskningssyfte) med följd att denna avlidit. I slutscenen förklaras hennes egen son hjärndöd efter att ha behandlats med värde-löst blodsurrugat.

Många av incidenterna i pjäsen kan verka överdrivna, men en ny-

utkommen bok i Västtyskland, "Sunda affärer", har gett belägg för dem. Det har också visat sig att vissa läkemedelsföretag är beredda att ta till gangstermetoder för att förhindra att sanningen om forsknings- och marknadsföringsmetoder kommer ut. Så är det väl inte (?) i Sverige. Mats Nilsson, författare och medicine studerande har dock givit ut en bok med titeln "Med alla medel", en bok om medicinkommers i Sverige. Det visar sig att det finns många beröringspunkter. Det centrala är dock ett enda faktum: Läkemedelsindustrin är en kommersiell industri - drivkraften är vinsten och inte den enskilda människans hälsa.

Detta illustreras väl i pjäsen. Den gör ett trovärdigt intryck i sina beskrivningar och bilder, om den än ibland kan bli lite komprimerad. Skådespelarna gör också pjäsen full rättvisa och många är mycket bra: Werner Michelsberg (Göthe Maxe), den lilla allmänpraktikern som fortfarande håller sig till läkaretiken, Lydia Kowalenko (Anna-Greta Bergman), forskningschefen på läkemedelsföretaget och som försöker behålla sin integritet och några till gör detta till en mycket se och tävland pjäs. Rekommenderas varmt.

O.T.

Oliver Twist i Landskrona

Lunds stadsteater med sin alerta gästspelsrepertoar i all ära, men den mest spännande och underhållande teatern just nu här nere återfinns utan tvekan i Landskrona. Där har Skånska Teatern rest sig efter manfallet vid Peter Oskarssons flykt till Gävle och presenterar nu en vital och bländande uppsättning av musikalen Oliver Twist efter Dickens roman. Men nog har ensemblen lyckats åstadkomma en alldeles egen tolkning av Lionel Barts musikal, vinklad från vänster, med samhällskritiskt filter lagt över uppsättningen.

Den fria grupps oförvägenhet kombinerad med en musikals publiktycke har här lagt grunden till en publiksuccé. Flera av teaterns ankar är i elden, t ex Catharina Larsson, som gör en skönsjungande Nancy, en Sjörrövarjenny i annan tapning, samt Jan Modin som gör tjuvpojkarnas

konung Fagin (Jarl Kuller) roll i den misslyckade Stockholmsuppsättningen för några år sedan).

Dräpliga dansscener, kvickhet, karikatyrer, rörande sånger - ja se där något av vad som rymts i den nära tre timmar långa föreställningen.

För att åstadkomma denna, man frestas nästan säga överdådiga uppsättning har Skånska Teatern tagit hjälp inte bara av flera skådespelare från amatörteaterföreningen Harlekin utan även av AMS-arbetare! Den som stått för regin och som lyckats samordna alla dessa olika krafter är Dag Norgård - han tycks av allt att döma vara på väg att bli Skånska Teaterns nye konstnärlige ledare.

Oliver Twist ges onsdagar 19.30, lördagar 18, söndagar 16. Föreställningen är lämplig från 10 år. Biljetter beställs på 0418/257 40.

A E

Blåsorkestern på gatan

I vår drar Blåsorkestern ut på Lunds gator med Tolvskillingsope-
ran på notställen. Nu när gatamusiken är släppt fri blir det kon-
sert på torget.

När Tolvskillingsope-
ran skulle ur-
uppföras var det kompositören Kurt Weills namn som stod med stora bokstäver på affischerna. Längre ner och med mycket mindre stil kunde man läsa, om inte bokstäverna alldeles fallit bort: Bertolt Brecht. Brecht sägs ha varit ganska sur över den saken.

Men det var Weills musik som drog folk till teatern. Han var mycket populär. Brechts budskap fick man på köpet.

Och frågan är om det inte var enda möjligheten. Det var borgerskapet i mellankrigstidens och arbetslöshetens och nödens Tyskland som fyllde teatersalongen. Där fick de Brechts satir om borgerskapets diskreta charm tryckt i halsen. Brecht presenterade hela tjuvsamhället rakt upp och ner med den brackige Mackie Kniven i spetsen.

Tolvskillingsope-
ran skrevs egentligen för en liten teaterensemble, men Weill gjorde också ett arrangemang för en större blåsorkester. Så nu söker Blåsorkestern med ljus och lycka efter en banjospelare som också spelar dragspel (men inte på samma gång). Ett piano ska också ut på gatan om dirigenten Maria Sundqvists planer går i lås.

Det här verkar ambitiöst. Håller du på att knäcka orkestern Maria?

Orkestern får vad den tål... Men när vi började med Weill för ett år sedan var det ren undergångsstämning i orkestern. Det var det roligaste vi hade spelat, men det gick bara inte.

Orkestern har kroniskt dåligt självförtroende, fast visst gick

det, efter ett tag.

Vi kan inte sticka under stol med att vi är amatörer. Det vi lever på är repertoaren och vår spelglädje. Vi ska inte försöka vara som en studioorkester - fast sämre, eller som en militärorkester - fast sämre. Vi är vi.

Svårare saker gör att vi ständigt blir litet bättre. Vi lär oss att behärska instrumenten bättre. Och de gamla kamplåtarna låter mycket bättre nu. Det är säkert sant som det sägs att Blåsorkestern aldrig låtit bättre.

Skrämmer man inte bort nya orkestermedlemmar med den här repertoaren?

Det tror jag inte alls, jag tror det sporrar i stället.

Lunds Kommunistiska Blåsorkester har funnits i nio år och repertoaren börjar bli mer än omfattande. Det finns över 100 arrangemang i orkesterns notskatt. Ett elände att hålla ordning på, innan låtarna med ett revolutionerande grepp nummerades i höstas. Alla arrangemang kan naturligtvis inte hållas aktuella. Men ett 40-tal ska vara spelbara när vädret börjar tillåta utomhusspelningar i april-maj.

Gamla kamplåtar repeteras kontinuerligt fram till ett stort genrep fredagen före 1 maj. 1 maj utökas orkestern med kamrater som inte regelbundet deltar i repetitionerna. Förutom Tolvskillingsope-
sviten räknar Blåsorkestern med att kunna framföra höstens program med bl. a. Styrman Karlsson, Take Five och Svalorna, som ännu inte spelats särskilt mycket offentligt. Ett internat är planerat till 13 mars.

Tillströmningen till orkestern är god, säger Maria. Men fler flöjter, kanske en bastuba till och fler tjejer skulle behövas.

Kvinnocentrum årsmöte: Nya lokaler

Kvinnocentrum har hållit sitt 5:e årsmöte. Under mötet diskuterades bl a den nya, dyrbara lokalen på Östra Mårtensgatan, finansieringen av den samma och ekonomin överhuvud taget.

Optimismen var stor att kunna aktivera medlemmarna kring aktioner, som också skulle kunna ge kvinnocentrum ett ekonomiskt tillskott. 8:e Mars var den närmaste aktionen, med traditionellt fackeltåg och möte på Hörsalen med musik och anförande. Efter det öppna mötet på Hörsalen kommer kvinnorna att inbjudas till en eftersits på den nya lokalen, som kommer att invigas samtidigt.

Viktiga frågor att arbeta med under året är också att starta nya introduktionscirklar, aktivera gamla och nya medlemmar och att få tidigare grupper att fungera. För närvarande finns några aktiva grupper, bl. a. kvinnokraftsgruppen, sånggruppen, teatergruppen och radikalterapigruppen.

På mötet insamlades pengar till kvinnorna vid Grenham Com-

Aktion Bolivia

Bolivia Libre kallar sig en Boliviansk folkmusikgrupp som framträdde i samband med grundandet av »Aktion Bolivia». Trumslagen ekade från den stora trummans behårade trumskinn, flöjter i olika storlekar bar melodierna, gitarrer klingade, de fyra musikerna sjöng, iförda ponchos i rött, svart och orange.

Lena Brundenius gjorde en detaljerad, omfattande analys av det nuvarande läget i Bolivia och dess historiska bakgrund och manade till solidaritet med ett kämpande folk som reser sig efter år av förtryck. Graciela, som även framträdde på Vpk Lunds årsmöte, beskrev syftet med Aktion Bolivia. En gemensam grupp för Lund och Malmö bildades. Den ska till att börja med huvudsakligen inrikta sig på att samla in läkemedel, som Bolivia lider svår brist på. I den styrelse som valdes ingår representanter för de organisationer som stöder Aktion Bolivia, bl. a. SSU, KU och Vpk. Till ordförande valdes Sven Börjesson, Lund.

Bredgatan 28, 222 21 Lund
Tel 046/14 94 38 (onsd. efter kl 18.00)
Postgiro 17 459-9. Prenumeration 60:-/år.
Sättning och layout: VB-red på Acupress, Lund.
Tryck: Acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondeson
Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom.

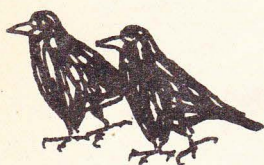
Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

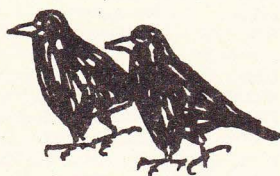
Adress

Postnummer Postadress

Galten ättestupa?

- Fint att köpmännen tänker på dom gamla.
- Hurså?
- Jo dom vill dra in bilar i centrum...
- Vill dom ge dödshjälp?
- Dummer, dom gamla ska kunna åka bil fram till butiken och därför behövs det nu parkeringsplatser där SJ-bussarna står, och inte lägenheter.
- Men dom gamla har väl sål-lan råd till bil?
- Nej, givetvis inte, köpmännen i centrum vill dra in all handel till innerstan så att handeln i yterområdena helt upphör.
- Det här går väl inte politikerna på?
- Somliga gör det, moderaterna har satt kryss på kupongen genom att dela sig i två strömningar.
- Det verkar fiffigt, åt var och en efter behov.
- Jo men det håller bara om det finns en kompakt majoritet för det vettiga förslaget och det finns det nog i detta fall.
- Alltså nej till parkeringar i kvarteret Galten, ja till bostäder.
- Bra sammanfattning. Nu går vi till fullmäktige.

Vpk IF med i Tornacupen

Den 27 och 28 februari är det dags igen för Tornacupen i inomhusfotboll, som spelas i Veberöds idrottshall. Vpk-Lunds IF ställer upp med två lag i år. Lagen har nedanstående sammansättning:

I. Tapio Salonen, Karl Witting, Håkan Almström, Claes Sandström, Per Dessborn och Rolf Nilsson.

II. Sven Landahl, Tommy E Nilsson, Hans Almtorp, Tommy Håkansson, Lars Borgström och Finn Hagberg.

Lagen är tänkta att vara jämstarka, med en lagom blandning av offensiva och defensiva spelare i varje lag, kommenterar t f lagledare Finn Hagberg, många av föreningens spelare är borta på grund av sportlovet, men vi har fått ihop slagkraftiga sexor i alla fall.

Vi är också ganska vältränade, fortsätter Finn smått skrytsamt, dock är vi inspelna på en mycket mindre plan än den i Veberöd. Helt andra regler gäller också än dem som vi underkastar oss på lördagsträningarna. Allt kan alltså hända, vi kan bli utslagna direkt och vi kan gå till final!

Ohelig allians

Miljöpartiet och moderaterna ingick en (o)helig allians vid senaste kommunrevisionsmötet. Vid vote-ringen om arbetsutskottets storlek stödde miljöpartiet moderaterna i deras krav på ett femmannautskott. Övriga partier, SAP, fp, c och Vpk, ansåg att det räckte med 3 personer i arbetsutskottet. Med färre personer i arbetsutskottet förlägs den egentliga diskussionen till sammanträden och inte till ett slutet arbetsutskottsmöte. Ack ja, detta miljöparti...

KOKSFILOSOFENS
REVOLUTIONERANDE
RECEPT

Långkok

Långkok tillägnat alla som he-
ter Mårtensson

Som alla uppmärksamma VB-läsare märkt rör sig många debatter nu för tiden om längden på saker. Det kan gälla kommunfullmäktiges sammanträden, musikstycken m. m.. Själv står vi litet främmande för diskussionen. Längden på kommunfullmäktiges sammanträden i Lund är ju väl-görande och för köksrevolutionären uppstår självklart frågan: Hur kombinerar man den politiska njutningen med den kulinariska? Det är klart att man kan göra som i min barndoms jular, koka gröten i koklåda. Det är ju dessutom energibesparande. Man kokar upp gröten på vanligt sätt och ställer den sedan i en låda med gamla Helsingborgs Dagblad. Till nöds kan man ta sydsvenskans lundasi-da.

Men man kan också koka buljong. Larousse Gastronomique rekommenderar en koktid på ca. 5 timmar, och eftersom vi ser mat som konstantverk och åttandet som njutning så blir tärningen inget alternativ för oss. Tänk att komma hem efter att ha använt ett långt välpratad fullmäktige och den lätt kokande soppkitteln, en trygghetssymbol, står på spisen och sprider en förunderlig väldoft i hela huset.

Receptet är beräknat för 10 personer.

2 kg oxbringa, halsrev eller bog, 1,5 kg oxlägg, 7 liter vatten, 3 stora morötter, 1 palsternacka, 4-5 stora purjolökar, 1 bit selleri, 1 gul lök, 1 vitlöksklyfta, några kryddnejlikor, en bukett av timjan, persilja och lagerblad, 10 pepparkorn.

Lägg köttet i en stor kastrull, slå på vattnet och låt det koka upp långsamt. Skumma noggrant. Lägg i salt, kryddor och grönsaker och sänk värmen till minsta möjliga kokning.

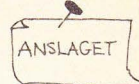
Efter ett normalt fullmäktigesammanträde är buljongen färdig.

PS: Använder man oxbringa bör man binda om den med bomullsgarn.

Döp skiten!

Döp Lunds »Silicon Valley». Ny pristävling i VB. Redan nu finns det en del förslag t.ex. »Hattmakarens Borg» från Hattifnatten själv.

Förslag insändes på den vanliga adressen, bra förslag publiceras, pris utdelas till bästa förslaget.

Vräkt! Kan man bli än idag om man kräver reparationer. 31 mars blir jag och min hund utan bostad. Har du ett rum eller två att hyra ut (gärna kollektiv), hör av dig till Olof, tfn 14 07 89.

FOLKHÖGSKOLEKURSER

På Västra Ny utanför Motala anordnas följande kurser under sommaren 1983:

- Den offentliga sektorns roll i krispolitiken, 13 - 18 juli (ansökn. tid. utgått 25/1)

- Kvinnor och arbetsliv, 25 - 30 juli

- Arbetarrörelsens historia, 1 - 6 augusti

- Teknik och samhälle. Makten över datorn, 8 - 13 augusti

Du kan ansöka om dagstudiestöd till dessa kurser. För upplysningar ring Elisabeth Persson, Vpk-Östergötland, tfn 013/12 57 58.

BLÅSORKESTERN: Ingen normal repetition sön 20/2. Tore tränar bläcket kl 18.

VANDRINGSEKTIONEN. Februarivandringen uppskjuten till lör-sön 26-27/2 pga kylan. Anm t Gunnar S, tfn 13 58 99.

Gladjande många förfrågningar om sommarvandringen. Det gör det nödvändigt med två grupper som en del av dagarna går åtskilt varav en, lite tuffare, utan barn. Men det finns plats för ännu fler!

STÖDKOMMITTEN FÖR CENTRALAMERIKAS FOLK jobbar på Mejeriet vid Stadsparken varje lör och sön kl 11 - 16. Vi putsar och målar på insamlade jordbruksmaskiner. Ring gärna Gunilla Thieme tfn 11 80 44 el Gustavo Gallo tfn 14 46 69 innan du kommer.

VPK-IF: Träning på Lerbacksskolan lör 19/2 kl 16.

BALETTAKADEMIN från Stockholm sön 20/2 kl 19.30 på Stadsteatern.

FÖRELÄSNING: Peru, Inkas kultur och andra försvunna kulturer. Santos Delgado Rodrigo, Gröna vinden, KV, Skomakareg. 8 tis 22/2 kl 20.

PUB SPARTA: Dag Vag, fre 18/2 och lör 19/2.

PUB SPARTA: Spar 2, fre 25/2.

kommunaltäk
kommunalpolitik

KOMPOL har möte mån 21/2 kl 19.30 på partilokalen, Bredg.28. Dagens politiska fråga: Ideologi och politik i skol- och sociala frågor.

VECKOBLADET

Veckans redaktionsutskott utgöres av: Kristina Lanthén, Lars Nilsson och Olle Teleman.
Bild: Inger Stenlund

Nästa veckas kontaktredaktörer: Olle Teleman, tfn 12 88 80 och Finn Hagberg, tfn 12 90 98.

HÖRNAN

Denna vecka har nya nummer av bl a följande tidskrifter inkommit: KRIS, RIP, Häften, Zenit, Schlager, April

Sista chansen att få Bretécher i tre delar till extrapris: 48:-

Bokhörnan, Östra Vallgatan 25, Lund, tfn 15 76 76